

Endelig erindrer jeg om, at det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) i den 12te Time her i Salen stærkt advarede imod den Handling, som derefter skete, og henstillede, at Forhandling fremdeles blev prøvet. Dette afviste Flertallet absolut, og jeg synes derfor ikke, der kan have været noget urigtigt i, at jeg har fastslaaet denne Kendsgerning ogsaa overfor Paastande, som har lydt i det andet høje Ting.

Jeg takker, som sagt, for den Tilslutning, der er givet til Sagen i øvrigt, og naar det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds stærkt understregede den Kritik, der er til Stede overfor Valutaforslaget, kan jeg for saa vidt kun glæde mig derover. Hvis der var større Enighed om, hvad der er Livretter, og hvad der ikke er Livretter, vilde det naturligvis være en Behagelighed, det vilde gøre det lettere for den, der skal sætte Maden paa Bordet, at gøre det med Udsigt til, at den bliver vel modtaget, men Uenigheden i dette Spørgsmaal bestaar ikke blot mellem Socialdemokrater og andre, men ogsaa i høj Grad indenfor Partiernes, hvad det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds ikke kan være uvidende om, saa Mulighederne for at faa et herligt Fæstmaal tid i denne Sag er, saa vidt jeg kan skønne, uhyre smaa i den foreliggende Situation.

Maegaard: Der blev af det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes), til Dels ogsaa af den højtærede Minister, anket noget over, at jeg havde bragt Spørgsmaalet om Nationalbankens Moratorium i Forbindelse med den foreliggende Sag. Det ærede 18de tingvalgte Medlem sagde, at disse to Ting ikke havde det mindste med hinanden at gøre. Jeg ved vel, at vi kan have en Lov om en Valutacentral, der kan virke uden Hensyn til, at vi har et Moratorium for Nationalbanken, men jeg vil erindre det ærede Medlem saavel som den højtærede Minister om, hvad der skete i Folketinget, og hvad der blev sagt af Ordføreren i Folketinget, Partifælle af den højtærede Statsminister, og jeg mener i nøjeste Samvirken med det 18de tingvalgte Medlems Parti. Den ærede Ordfører i Folketinget sagde netop som Begrundelse for, at man havde begrænset Lovens Varighed til 31. December 1924 — den højtærede Formand vil maaske tillade mig at oplæse et Par Ord —: „Derved opnaas, at Forhandlingerne om Valutacentralens senere og endelige Skæbne vil blive foretaget, samtidig med at andre Valutaspørgsmaal vil blive behandlet paa Rigs-

dagen, og bl. a. samtidig med at Spørgsmaalet om Nationalbankens Guldindløsningspligt kommer til Behandling.“ Det har altsaa været Begrundelsen for det høje Udvalg i Folketinget, hvilket yderligere er udtalt af Ordføreren for dette Udvalg, et æret Medlem, som sikkert de Herrer i denne Forbindelse tager meget stort Hensyn til. Jeg mente mig derfor ogsaa berettiget til at benytte den samme Begrundelse. Men i øvrigt var ikke disse Udtalelser eller denne Stilling fra Folketingets Side min Begrundelse for at tage Spørgsmaalet op. Min Begrundelse var den, som oftere er udtrykt, at naar vi taler om Valutaforanstaltninger, er det muligt, at man i første Række skal have sin Opmærksomhed henvendt paa Nationalbanken og dens Forhold, og da Moratoriet for Nationalbankens Indløsningspligt udløber med Udgangen af dette Aar, fandt jeg det ganske naturligt, at man herfra sagde, at disse Forhold kan nu ganske naturligt komme til Behandling under eet, da de jo faktisk har deres visse Indflydelse paa Valutaforholdene i al Almindelighed i vort Land.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa en almindelig Diskussion om disse Emner, men kun sige til den højtærede Statsminister, at jeg tror nu alligevel, at mine Udtalelser før, som gjaldt den højtærede Ministers Omtale af Landstingets Stilling i Sommer, var rigtige. Jeg tror, at et Flertal i Folketinget saavel som et Flertal i Landstinget grundlovsmæssigt har Ret til at tage, hvilken Stilling de vil til et Forslag, der kommer fra det andet Ting, eller til et Forslag, der kommer fra det siddende Ministerium, og jeg tror, at dette Flertal i Tingene har Ret til at forkaste et Forslag, om hvilket disse Partier mange Gange har sagt, at den Slags Foranstaltninger kunde man ikke gaa med til, og dette uden at blive beskyldt for at afskære al Forhandling i øvrigt om Foranstaltninger, som der kan være Tale om at træffe til Afbødning af det samme. Og det var Landstingsflertallets Stilling i Sommer. Det ene Parti af dette Flertal stillede oven i Købet Ændringsforslag. Det gjorde vi ikke. Men vi henviste til det Forslag, vi tidligere som Regeringsparti havde fremsat, og spurgte yderligere Ministeren, om han ikke havde til Hensigt eller havde Lyst til og Interesse for at tage Initiativet paa Grundlag af den meget indtrængende Skrivelse, han havde forelagt for Udvalget. Jeg tror derfor, det er rigtigt, naar jeg siger, at den Fremstilling